

[Thomas Pedersen.]

forholdsregler, som man i visse Fag, bl. a. inden for Typograffaget, havde paatænkt; en Pensionsordning vilde dog betyde, at man fritog Staten og Samfundet for en Del af de Udgifter, de har ved Aldersrente-forsørgelsen. Der maa gives et videre Spillerum for de gamle til at kunne have en Indtægt og en Formue, som de kan spæde til af, saaledes at de i højere Grad føler, at Aldersrenten er noget, de faar som en Ret af Samfundet.

Jeg skal endvidere omtale et andet Spørgsmaal, som allerede har været en Del fremme i de Debatter, der har været ført, nemlig Spørgsmaalet om de frivillige Skyttekorps. Jeg har tre Gange rejst Sagen her uden at have faaet noget Svar ud over det ganske korte, som Forsvarsministeren gav. Men hele dette Spørgsmaal har jo ved tidligere Lejligheder for Aar tilbage været behandlet her i Folketinget. Stillingen var dengang, at den daværende Forsvarsminister Hr. Stauning tog det Standpunkt, at han sagde, at et Forbud mod disse frivillige Skyttekorps kunde ikke lade sig gennemføre, fordi der ikke var Flertal i Rigsdagen for det, og naar dette ikke kunde lade sig gøre, var det bedre, at vi havde dem under en vis Kontrol gennem en Overenskomst. Det samme Standpunkt tager den nuværende Forsvarsminister i den ganske korte Bemærkning, han rettede til os om det. Men der er, siden Forsvarsminister Stauning tog sit Standpunkt, indtruffet en ganske betydelig Ændring i hele dette Forhold. Det er ikke længere nødvendigt at forelægge Forslag for Rigsdagen om Ophævelse af disse frivillige militære Skyttekorps, det kan gøres rent administrativt. Jeg vil gerne ganske kort opridse, hvordan Stillingen er i Øjeblikket. Det er fastslaaet ganske utvetydigt, og der er ingen, der vil protestere imod det, at de frivillige militære Skyttekorps i alt væsentligt bliver rekruteret fra den konservative Ungdom, at det ikke er Arbejdersønner, at det ikke er unge Socialdemokrater eller unge Kommuniste, der bliver frivillige Skytter, men at det er den konservative Ungdom, der fylder op og udgør hele Medlemsstaben derindenfor. Nu ved vi jo af Debatterne her i Salen, hvordan det socialdemokratiske Parti ser paa denne konservative Ungdom. Jeg behøver ikke her at give nogen yderligere Udredning af dette Forhold; vi ved det. Vi ved, hvor skarpt de har angrebet den konservative Ungdom, og almindelig Logik skulde føre med sig, at man saa ogsaa med alle Midler

satte sig imod, at denne farlige konservative Ungdom fik Vaaben i Hænde, at den indmeldte sig i Skyttekorpserne og derved kom til at blive en virkelig Fare for hele den danske Arbejderklasse. Man skulde ogsaa synes, at det maatte fra et socialdemokratisk Synspunkt være meningsløst, at man gav en saadan Organisation ganske betydelige Begunstigelser, saaledes som de har faaet gennem den Overenskomst, Ministeriet har afsluttet med de frivillige Skyttekorps. Dette maa være den logiske Følge af hele den Stilling. Socialdemokratiet har indtaget til K. U., at man hurtigst muligt faar de frivillige Skyttekorps ophævet, hvis det da ikke skal være det rene Pladder, det, man har serveret i denne Sag.

Vi Kommuniste fastholder over for Ministeren Kravet om, at man foretager denne Opløsning, og nu gælder de tidligere socialdemokratiske Undskyldninger ikke mere. Man kan ophæve denne ministerielle administrative Overenskomst, den gælder ikke et Øjeblik længere, end Ministeren vil være med til at lade den gælde, og i samme Øjeblik, Overenskomsten er ophævet, er disse militære Skyttekorps fuldkommen ulovlige i Henhold til de Uroløve, Rigsdagen tidligere har vedtaget. Efter disse Love er det forbudt Organisationer at bære Uniformer, at bære Vaaben, foretage Vaabenøvelser og Marcher, og naar disse Rettigheder bliver frataget de konservative Skyttekorps, saa er der i Virkeligheden ikke noget tilbage af disse Korps. Naturligvis er de ikke dermed i og for sig opløst, der er jo ikke noget i Vejen for, at disse Foreninger kan vedblive at bestaa, men deres Indhold maa blive et ganske andet. De kan naturligvis fortsætte som Balforeninger, maaské ogsaa som Begravelsesforeninger, de kan fortsætte med et eller andet uskyldigt selskabeligt Formaal, med Gaase- og Andespil en Gang imellem, men derudover vil disse Korps overhovedet ikke have nogen som helst Betydning mere. Vi stiller derfor endnu en Gang Spørgsmaalet til Forsvarsministeren, om han ønsker at ophæve disse Korps, eller om det er hans absolutte Mening, at de konservative Korps skal have Lov til at bestaa under de Forhold, der findes i Øjeblikket. Det kunde sikkert interessere ikke alene Kommuniste, men ogsaa hele den socialdemokratiske Ungdom og en meget stor Part af den danske Arbejderklasse at faa et utvetydigt og klart Svar paa dette Spørgsmaal.

Venstre og Konservative har her i Tinget rettet en Del Klager over, at der er fremsat forskellige Angreb paa Nazi-Styret i Tyskland. Det har været i Artikler,